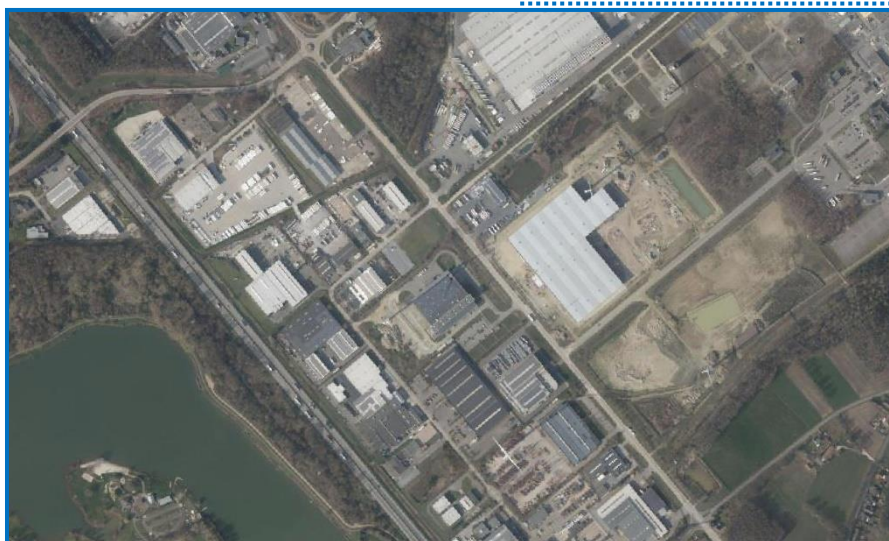

ARCHEOLOGIE • BOUWHISTORIE

ARCHEOLOGIENOTA: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

BERINGEN, SCHOEBROEKSTRAAT

A. DEVROE
JUNI 2021

COLOFON

Project

Archeologienota – Beringen, Schoebroekstraat

Opdrachtnemer

Annika Devroe Archeologie & Bouwhistorie bv
Langeneikenstraat 3
3582 Koersel
0472/59.31.41
annika.devroe@gmail.com
BE 0680.617.128

Erkend archeoloog: Annika Devroe, OE/ERK/Archeoloog/2015/00085

© 2021 Annika Devroe Archeologie & Bouwhistorie bv

Annika Devroe Archeologie & Bouwhistorie bv aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd of aangepast worden, opgeslagen worden in een geautomatiseerd gegevensbestand, en/of openbaar gemaakt worden in enige vorm of wijze ook, elektronisch, mechanisch, door fotokopie of enige andere wijze, zonder voorafgaandelijk toestemming van de opdrachtgever.

INHOUD

Inhoud	0
1. Gemotiveerd advies	1
2. Programma van Maatregelen.....	2

1. GEMOTIVEERD ADVIES

Het projectgebied ligt ten noorden van Paal, ten noordwesten van Beringen. In het noordoosten grenst het terrein aan de Industrieweg, in het noordwesten aan de Schoebroekstraat. Op ca. 300 m ten zuidwesten bevindt zich de E313 met de Paalse Plas hier net ten zuidwesten van. Het projectgebied ligt in industriegebied en is onbebouwd. Het noordoostelijke deel is braakliggend en in gebruik als voetbalveldje, het zuidwestelijke deel is ingericht als parking uit kiezels.

Op basis van de terreinprofielen is te zien dat het terrein vrij vlak is en de hoogte tussen ca. 26,4 m en 26,6 m +TAW gelegen is. Op 29 m ten noordoosten vloeit de Hoevenbeemdenvliet, op ca. 140 m ten noordwesten de Grotebeek en op 370 m ten zuidwesten de Schoebroekvliet. In de omgeving zijn heel wat noordoost-zuidwest georiënteerde vlieten en beken gelegen. Op basis van de bodemkaart is veen aanwezig. Afhankelijk van wanneer het veenpakket juist gevormd werd, kunnen er zich onder dit pakket intacte steentijdsites bevinden. Na de vorming van het veen was het gebied grotendeels ongeschikt voor bewoning en landbouw.

Op basis van de cartografische gegevens kan gesteld worden dat het projectgebied in een vallei was gelegen met zowel ten noorden als zuiden een waterloop. Deze ligging is niet gunstig naar menselijke bewoning toe gezien de moeilijke bereikbaarheid en de natte context. Men kan bewoning eerder verwachten naar de rand van de vallei toe of op drogere donken ten noorden of zuiden van deze waterlopen (beter bereikbaar). Met uitzondering van de meest extensieve gebieden werden deze natte gronden ingericht als weiland voor het vee en als hooiland (zogenaamde beemden). De opbrengst van het hooiland (wintervoer) bepaalde hoeveel vee men de winter kon doorhelpen. De hoeveelheid vee bepaalde vervolgens de hoeveelheid mest en daardoor ook de grootte van het akkerareaal. Een ideale ligging voor de boerderijen was op de overgang van de akkerlanden en de hooi- en weilanden. Waarschijnlijk werden al in de Middeleeuwen diverse lopen gegraven om de nattere gebieden te ontwateren en geschikt te maken als weide- en hooiland. De natste delen bleven broekgebieden. Net als de overige "onontgonnen" gronden (bijv. heide) werden ze over het algemeen gemeenschappelijk gebruikt (de 'gemeynte'). Voor de boerenbevolking was het vruchtgebruik van de onontgonnen gronden van groot economisch belang. Ook in de meest extensieve natte gebieden (broekgebieden) werd het vee voor zover de omstandigheden het toelieten geweid. Behalve als weidegrond voor het vee waren deze gronden uitstekend geschikt voor de exploitatie van grondstoffen. In de broekgebieden kwam relatief veel hout voor dat zowel gebruikt werd als brandstof als voor bouwwerken, etc. Verder werd hier ook veen gewonnen als brandstof, stro werd gebruikt voor de daken. Terwijl in de heidegebieden zandwinning plaatsvond, werden in de natte gebieden leemkuilen gegraven om bakstenen te vervaardigen. Restanten van deze activiteiten kunnen aangetroffen worden, maar het betreft over het algemeen puntlocaties die zeer moeilijk te vinden zijn.

Onderzoeken in de omgeving bevestigen deze zeer natte en ongunstige context. Daarenboven werden sonderingen geplaatst ter hoogte van het projectgebied. Deze wijzen op een ophoging en/of geroerde grond van ca. 1,4 à 2 m -Mv. Dit sluit eveneens aan bij reeds gebeurd onderzoek in de buurt.

Samenvattend kan men dus stellen dat gezien de natte context de kans op het aantreffen van steentijd- of sporensites zeer laag is. Bovendien wijzen de sonderingen uit dat het terrein 1,4 à 2 m opgehoogd/geroerd is. Met uitzondering van de paalfunderingen gaat men niet dieper als deze gekende verstoring. Op basis van deze gegevens wordt dan ook geen verder archeologisch onderzoek geadviseerd.

2. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Niet van toepassing.